

നിരന്തര യോഗിതന്നെയാണ് നിരന്തരം കൂടെയിരിക്കുന്നത്.

ഇന്ന് മായാജീത്തും വിജയീ രത്നങ്ങളുമായ കുട്ടികളുമായുള്ള വിശേഷ കൂടിക്കാഴ്ചയാണ്. ഇന്നത്തെ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ബാഹ്യാദ ഏത് കുട്ടികളെയാണ് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ആരാണ് ആദി മുതൽ അന്ത്യം വരെ ബാഹ്യാദയോട് സദാ വിശ്വസ്തരായിരുന്നത്, സദാ ബാബയുടെ ചുവടുകളിൽ ചുവടുകൾ വെയ്ക്കുന്നവർ, സദാ കാലത്തും സഹയോഗിയും കൂട്ടുകാരുമായിരുന്നത്. സദാ സമയം ബാബയിലും സേവനത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നത്, സദാ ശ്രേഷ്ഠമായ മര്യാദകളുടെ ലക്ഷ്മണരേഖയെ സങ്കല്പം കൊണ്ടു പോലും മറികടക്കാത്തവരായ മര്യാദാ പുരുഷോത്തമർ, ഓരോ സെക്കന്റും ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ജന്മ ജന്മാന്തരങ്ങൾ ബാബയുടെ കൂടെയിരുന്ന കുട്ടികൾ. അങ്ങയുടെ കൂടെയിരിക്കും, ഓരോ സെക്കന്റും ഓരോ കർമ്മത്തിലും അങ്ങയോട് കൂട്ടുനിറവേറ്റും എന്ന വാക്ക് പാലിക്കുന്നത് ആരാണ്, ഇങ്ങനെ യുള്ള വാക്കുപാലിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ബാബയും ഇപ്പോൾ ജന്മ ജന്മാന്തരം കൂടെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള വരദാനം നൽകുന്നു. സാകാർ ബാബയുടെ കൂടെ ഭിന്ന ഭിന്ന നാമരൂപങ്ങളിൽ പൂജ്യനായിരിക്കുമ്പോഴും കൂടെയിരിക്കും പൂജാരിയാകുമ്പോഴും കൂടെയിരിക്കും. ഞാനീത് ആത്മാവ് ആകുന്നതിലും കൂടെയുണ്ട് ഭക്ത ആത്മാവാകുമ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സദാ കൂടെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള അഥവാ അതുപോലെ യിരിക്കുന്നതിനുള്ള വരദാനം ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ഇപ്പോഴാണ് പ്രാപ്തമാകുന്നത്.

ഓരോ മഹാരഥിയും സ്വയം പരിശോധിക്കണം അതായത് വർത്തമാന സമയത്ത് ബാഹ്യാദയുടെ ഗുണങ്ങളിലും ഞാനത്തിലും അതുപോലെ സേവനത്തിലും സമാനതയും കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാവവും ഏതുവരെയുണ്ട്? സമാനതയാണ് സമീപതയെ കൊണ്ടുവരിക. ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥയും ഭാവിയിലെ സ്റ്റേജും ഓരോ സെക്കന്റും കൂടെയിരിക്കുന്ന അനുഭവവും ജന്മ ജന്മാന്തരങ്ങളിലേയ്ക്ക് നാമ രൂപ സംബന്ധങ്ങളിൽ കൂടെയിരിക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവം നൽകുന്നതിന് നിമിത്തമായി മാറും. വികർമ്മാജീത്തായി മാറുന്നതിലും കൂട്ടുകാരൻ പിന്നീട് വിക്രമാദിത്യ രാജാവായി മാറുമ്പോഴും കൂട്ടുകാരൻ. ഓരോ പാർട്ടിലും ഓരോ വർണ്ണത്തിലും കൂടെയുണ്ടാകും. കൂടെ ജീവിക്കും, കൂടെ മരിക്കും അർത്ഥം ഒപ്പം മുകളിലേയ്ക്ക് കയറും ഒപ്പം താഴേയ്ക്ക് ഇറങ്ങും. ഉയരുന്ന കലയും താഴുന്ന കലയും, പകലും രാത്രിയും, രണ്ടിലും നിരന്തരയോഗിയും നിരന്തര സുഹൃത്തും. ഇപ്പോൾ സംഗമയുഗത്തിൽ കൂട്ട് പാലിക്കുന്നതിൽ എത്രത്തോളം സമ്പൂർണ്ണമാണോ അത്രത്തോളം സമീപത്തിലുള്ള സംബന്ധത്തിൽ വരുന്നതിലും സമീപത്താകും. വിശ്വത്തിലെ നമ്പർ വൺ ശേഷം ആത്മാവിന് ഈ ഡ്രാമയിൽ മഹത്വമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള നമ്പർവൺ ആത്മാവിന്റെ സമീപ സംബന്ധത്തിൽ സദാ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കും മഹത്വമുണ്ട്. ഇന്നുകാലങ്ങളിൽ അല്പകാലത്തിലെ കീർത്തി നേടുന്ന ആത്മാക്കൾ പ്രസിഡന്റോ പ്രൈംമിനിസ്റ്ററോ ആയാൽ ആവരോടൊപ്പം അവരുടെ കുടുംബത്തിനും മഹത്വമുണ്ടാകും. എങ്കിൽ സദാകാലത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കളുടെ മഹത്വം എത്ര ഉയർന്നതായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ ഇളക്കങ്ങളെ ഉണ്ടാകാൻ അനുവദിക്കൂ പിന്നീട് നോക്കൂ സദാ കാലത്തെ കൂട്ട് നിറവേറ്റി വന്ന ആദിയിലെ പഴയ ആത്മാക്കൾക്ക് എത്ര മഹത്വമുണ്ടാകുമെന്ന്. എങ്ങനെയാണോ പുരാതന വസ്തുക്കൾക്ക് മഹത്വം നൽകുന്നത്, മൂല്യം കല്പിക്കുന്നത് അതുപോലെ നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളുടെ മൂല്യത്തിന്റെ വർണ്ണന ചെയ്ത് ചെയ്ത് ഗുണഗാനം പാടിപ്പാടി സ്വയം ധന്യമായി എന്ന അനുഭവം ചെയ്യും. ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണെന്ന് സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം ബാബയുടെ ഗുണഗാനം പാടുന്നുവോ അത്രത്തോളം അതിനുപകരമായി ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളുടെ ഗുണഗാനം പാടപ്പെടും. ഇപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഗുണഗാനം പാടാത്തത്? സേവനം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ സമ്പൂർണ്ണ ഫലം ലഭിക്കുന്നത് അന്തിമത്തിലാണ്- അതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷേ കുറവാണ്. അതിന്റെ കാരണം അറിയാമോ? ഇപ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് ഇടയ്ക്ക് ബാബയേയും സ്വയത്തേയും മിക്സ് ചെയ്യുന്നു. ബാബയുടെ ഗുണഗാനം പാടിപ്പാടി സ്വയം തന്റെതന്നെ ഗുണഗാനം പാടാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. വളരെ മധുരമായ ഭാഷയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എങ്കിലും ഞാൻ എന്ന ഭാവം വരുന്നതിനാൽ ആത്മാക്കളുടെ ഭാവന സമാപ്തമാകുന്നു. ഇതാണ് വളരെ വലുതിലും വലുതായ അതിസൂക്ഷ്മമായ ത്യാഗം. ഓരോ സെക്കന്റിലും ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ബാബാ ബാബാ എന്ന ഓർമ്മവേണം, ഞാൻ എന്നത് സമാപ്തമാകണം. എപ്പോൾ ഞാൻ എന്നതില്ലയോ പിന്നെ എന്റേത് എന്നതുമില്ല. എന്റെ സ്വഭാവം, എന്റെ സംസ്കാരം, എന്റെ നാചാർ, എന്റെ ജോലി അഥവാ ഡ്യൂട്ടി, എന്റെ പേര്, എന്റെ അഭിമാനം, എന്റേത് എന്നുള്ള ഈ മുഴുവൻ എന്റെ എന്റെ എന്നതും സമാപ്തമാകണം. ഞാൻ എന്നതും എന്റേത് എന്നതും സമാപ്തമായി എങ്കിൽ ഇതുതന്നെയാണ് സമാനതയും സമ്പൂർണ്ണതയും. സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ഞാൻ എന്ന ഭാവം ഉണ്ടാകരുത്, ഇതി

നെയാണ് പറയുന്നത് അശ്വമേധ യജ്ഞത്തിൽ ഞാൻ എന്ന ഭാവമാകുന്ന അശ്വത്തെ സ്വാഹാ ചെയ്യണമെന്ന്. ഇതാണ് അന്തിമ ആഹുതി മാത്രമല്ല ഇതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് അന്തിമ വിജയത്തിന്റെ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങുന്നത്. സംഘടിത രൂപത്തിൽ ഹൃദയംകൊണ്ട് ഈ അന്തിമ ആഹുതിയുടെ ശബ്ദം നാലുപാടും പരത്തു. പിന്നീട് ഈ 5 തത്വങ്ങളും സദാ മുഴുവൻ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള സഫലതയുടേയും മാല അണിയിക്കും. ഇപ്പോൾവരെ തത്വങ്ങളും ചിലപ്പോൾ സേവനത്തിൽ വിഹ്നരൂപമാകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ സമർപ്പണമായി സ്വാഹാ ചെയ്താൽ ആരതി ഉഴിയും. സന്തോഷത്തിന്റെ വാദ്യം മുഴക്കും. സർവ്വ ആത്മാക്കളും തങ്ങളുടെ വളരെക്കാലത്തെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തിയാക്കിയതിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ മഹിമയുടെ ചിലങ്കകൾ കെട്ടി നൃത്തം വെയ്ക്കും. അപ്പോഴാണ് അന്തിമ ഭക്തിയുടെ സംസ്കാരം പ്രത്യക്ഷമാവുക. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭക്ത ആത്മാക്കൾക്കും ഭക്തിയുടെ വരദാനം ഇപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടദേവാത്മാക്കളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുക. ചിലർക്ക് ഭക്ത ആത്മാവാകുന്നതിനുള്ള വരദാനം, ചിലർക്ക് ആത്മജ്ഞാനിയാകുന്നതിനുള്ള വരദാനം. ഇപ്പോൾ വരദാനിയായി സർവ്വാത്മാക്കൾക്കും വരദാനം നൽകും. താല്പര്യത്തോടെ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവർക്ക് രാജ്യപദവിയുടെ വരദാനം നൽകും. ഇങ്ങനെയുള്ള വരദാനീ മുർത്തിയും കാമധേനുക്കളുമായി മാറിയോ? ഏത് ആത്മാവ് എന്ത് ചോദിച്ചാലും തഥാസ്തു. ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെയാണ് സദാ സമീപമെന്നും കൂട്ടുകാരനെന്നും പറയുന്നത്. ശരി.

സദാ ശൂരവീരന്മാരായ സദാ കിരീടവും സിംഹാസനവും ധാരണ ചെയ്ത, ഓരോ സെക്കന്റും, ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ ത്യാഗത്തിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കുന്ന, ഓരോ ചുവടിലും ഫോളോ ചെയ്യുന്ന, മുഴുവൻ സമയവും സർവ്വ ഖജനാവുകളാലും സമ്പന്നമായ, മുറിയാത്ത ഖജനാവുകളാൽ സദാ സമ്പന്നമായിരിക്കുന്ന, ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും സദാ സമ്പൂർണ്ണമാക്കി വെയ്ക്കുന്ന, സമ്പൂർണ്ണ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാഹ്യാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ദാദി-ദീദിമാരുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച

ഭാവിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കണം, അതിനായി സംഘടനയെ ഒരുമിപ്പിച്ചോ? എന്ത് പ്ലാനാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? എന്തെല്ലാം ചെയ്തുവോ അതെല്ലാം വളരെ നന്നായി ചെയ്തു ഇനി എന്താണോ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് അതും നല്ലത്. ഏതൊരു പ്രോഗ്രാമിന്റേയും അഥവാ പ്ലാനിന്റേയും സഫലതയുടെ ആധാരം എന്താണ്? ഏതൊരു കാര്യത്തിന്റേയും സഫലതയുടെ ആധാരമായി ആചരിക്കുന്നത് എന്തിനേയാണ്? ഏതൊരു കാര്യത്തേയും സഫലമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ നടന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ വിശേഷ സഫലതയുടെ ആധാരം വിശേഷമായ വ്യക്തികളുടെ പേഴ്സനാലിറ്റിയാണ്. എത്രത്തോളം വ്യക്തിത്വമുള്ള ആളുകൾ വരുന്നുവോ അതിന് അനുസരിച്ച് ശബ്ദം ഉയരും. നിങ്ങൾ എപ്പോൾ പ്രോഗ്രാമുകൾ ഉണ്ടാക്കുമ്പോഴും ശബ്ദം ഉയരുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം വെച്ചാണ് പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. വിശേഷമായ വ്യക്തിത്വമുള്ളവർ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വതവേ ശബ്ദം ഉയരും. അതിനാൽ വ്യക്തിത്വം എന്നത് മാധ്യമമായി മാറുന്നു. ലൗകിക വ്യക്തിത്വമുള്ളവർ പുറത്ത് ശബ്ദം ഉയരുന്നതിന് നിമിത്തമായി മാറുന്നു, അതുപോലെ വർത്തമാന സമയത്ത് നിങ്ങൾ വിശേഷമായ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള സേവാധാരികൾക്ക് സേവനത്തിൽ വ്യക്തിത്വം ആവശ്യമാണ്. വ്യക്തിത്വം മനുഷ്യനെ തന്റേയടുത്തേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കും. എങ്കിൽ വർത്തമാന സമയത്ത് എങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിത്വമാണ് ആവശ്യം? പവിത്രത തന്നെയാണ് വ്യക്തിത്വം. എത്രത്തോളം പവിത്രമാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വം സ്വതവേ എല്ലാവരേയും തലകുനീപ്പിക്കും. എങ്ങനെയോണോ ഡ്രാമയിൽ സന്യാസികളുടെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കുന്നത് അതിനുകാരണം പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വമാണ്. പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വം വലിയ വലിയ ആളുകളെപ്പോലും തലകുനീപ്പിക്കും. അതിനാൽ വർത്തമാന സമയത്ത് പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ തല കുനിക്കും. എങ്ങനെയോണോ ചന്തനത്തിരിയുടെ സുഗന്ധം ആകർഷിക്കുന്നത് അതുപോലെ വരുമ്പോൾത്തന്നെ പവിത്രതയുടെ സുഗന്ധം അനുഭവപ്പെടും. എവിടെ നോക്കിയാലും അവിടെയെല്ലാം പവിത്രത തന്നെ പവിത്രത കാണപ്പെടണം. വർത്തമാന സമയത്ത് ഈ അനുഭവമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അത് നാലുഭാഗത്തും കാണപ്പെടില്ല. എത്ര വലിയ മഹാത്മാവുമാകട്ടെ, പേരും ഉണ്ടാ വട്ടെ പക്ഷേ പവിത്രതയുടെ വൈഭവേഷനുണ്ടാകില്ല എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ സിദ്ധിയുടെ പേരും പ്രശസ്തിയും സ്വീകരിക്കുന്നു അതിനാൽ പവിത്രതയുടെ വൈഭവേഷൻ എവിടെയും ഉണ്ടാകില്ല. അല്പ കാലത്തിലെ പ്രാപ്തിയുടെ ആകർഷണമുണ്ടാകും പക്ഷേ പവിത്രതയുടെ ആകർഷണം ഉണ്ടാകില്ല. ഇപ്പോൾ പ്രാക്ടിക്കൽ ജീവിതത്തിൽ ഈ പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വം ആവശ്യമാണ്, ആ വ്യക്തിത്വം സ്വതവേ ആകർഷിക്കണം. പ്രൈംമിനിസ്റ്റർ എവിടെയെങ്കിലും വരുകയാണെങ്കിൽ വ്യക്തിത്വം കാരണം എല്ലാവരും സ്വതവേ കാണാനായി ഓടാറില്ല. അതിനാൽ ഈ വ്യക്തിത്വം എന്നത് നമ്പർവൺ ആണ്. ഇപ്പോൾ പ്ലാൻ

ഉണ്ടാക്കണം. ധർമ്മാത്മാക്കളിലേയ്ക്ക് ആകർഷണം ഉണ്ടാക്കിയതും ഈ വ്യക്തിത്വം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ കൈയ്യിൽ ഇല്ലാത്ത വസ്തു ഇവരുടെ പക്കലുണ്ട് എന്ന് അവർക്ക് അനുഭവമാകണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ചിന്തിക്കും- ഓഹാ, കന്യകമാരും മാതാക്കളും വളരെ നല്ല കാര്യമാണ് ചെയ്യുന്നത്, ഈ ഭാവനയോടെയാണ് കാണുന്നത് എന്നാൽ വ്യക്തിത്വം കണ്ട് അടുത്തേയ്ക്ക് വരണം ഇത് വിശ്വത്തിലെ സർവ്വശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിത്വമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. ചിന്തിച്ചത് ഒന്നാണ് എന്നാൽ കണ്ടത് മറ്റൊന്നാണ്- ഇങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യണം. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന കാര്യം ഇവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാപ്തിയായി കാണുന്നു. ഇതാണ് മഹാരഥികളെ താഴെവീഴ്ത്തൽ. ഉറപ്പ് ആനയെപ്പോലും വീഴ്ത്താറില്ല. അതിനാൽ ഈ വ്യക്തിത്വത്തിൽ തലതാഴ്ത്തും. ഇപ്പോൾ സ്വയത്തിന്റെ സ്വരൂപം സർവ്വപ്രാപ്തികളാലും സമ്പന്നമായ കാര്യമായിരിക്കണം, അത് സ്വയം എല്ലാവരേയും ആകർഷിക്കണം. എവിടെ നോക്കിയാലും, ആരെ നോക്കിയാലും പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകണം. പ്രാപ്തിയാണ് കാന്തം അതിനാൽ സർവ്വപ്രാപ്തി സ്വരൂപം തന്നെയാണ് കാന്തം.

ഇപ്പോൾ പരിശ്രമം, ഊർജ്ജം, ധനം ഇവ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നു പിന്നീട് ഇവ രണ്ടിന്റേയും ജോലി പവിത്രതയുടെ വ്യക്തിത്വം ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ മനോഭാവം മാറിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലാണ് കാണുന്നത്. ഇപ്പോൾ തന്റെ വൈഭവത്തിലൂടെ എന്താണോ എങ്ങനെയാണോ അതിനെ അങ്ങിനെതന്നെ കാണുന്നതിനുള്ള വൈഭവങ്ങൾ പരത്തു അതോടൊപ്പം തന്റെ വരദാനീ, മഹാധാനി വൃത്തിയിലൂടെ വൈഭവത്തേയും വായുമാണ്ഡലത്തേയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും. ഇപ്പോഴും പാവങ്ങൾ എവിടെയ്ക്ക് പോകും എന്നറിയാതെ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ഇതു വരേയ്ക്കും സാഗരം അഥവാ നദികളുടെ ശരിയായ സ്ഥാനം മനസ്സിലായിട്ടില്ല അതിനാൽ കൂടുതലായും തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ തന്റെ ലൈറ്റ് ഹൗസിന്റെ സ്വരൂപത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴി കാണിക്കും. ശരി.

ജാനകീ ദാദിയോട്-

ലണ്ടനിലും ധർമ്മാത്മാക്കൾക്ക് ചാൻസുണ്ട്. എന്തെല്ലാം ചാൻസുണ്ടോ അതിലെല്ലാം ആത്മീയതയുടെ ആകർഷണത്തിന്റെ ദൃശ്യം തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകണം. തീർത്ഥസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശാന്തികുണ്ഡം അല്ലെങ്കിൽ ഗതി- സദ്ഗതിയുടെ കുണ്ഡം നിർമ്മിക്കാറില്ല. അതിനാൽ സർവ്വപ്രാപ്തികളുടേയും കുണ്ഡം ഇതുതന്നെയാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. വേറിട്ട സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകണം, സാധാരണമായിരിക്കണം എന്നാൽ ശക്തിശാലിയുമാകണം മാത്രമല്ല സത്യതയും അനുഭവം ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയുള്ള വേദികൾ എടുത്ത് എടുത്ത് വിശ്വത്തിന്റെ രാജ്യഭാഗ്യവും നേടും. ഇപ്പോൾ കേവലം പ്രോഗ്രാമിന്റെ നിമന്ത്രണം നൽകുന്നു പിന്നീട് എങ്ങനെയാണോ ചിത്രങ്ങളെ കണ്ണുകളിൽ വെയ്ക്കുന്നത് തലയിൽ വെയ്ക്കുന്നത് അതുപോലെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരേയും ആ ദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ട് എവിടെ ഇരുത്തണം, എന്തുചെയ്യണം എന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മഹിമയായി എന്തു പറയും, എന്ത് പറയാതിരിക്കണം, ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സംഘടിതമായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്, സംഘടനയിലൂടെ ഉത്സാഹവും ഉന്മേഷവും വർദ്ധിക്കും. ശരി.

അവ്യക്ത മഹാവക്യം- ത്യാഗിയും മഹാത്യാഗിയും സർവ്വാംശ ത്യാഗിയുമായി മാറും.

നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർ പരിധിയില്ലാത്ത സന്യാസികൾ അഥവാ ത്യാഗികളാണ്. നിങ്ങൾ ത്യാഗ മുർത്തികൾ നിങ്ങളുടെ ഈ പഴയ വീടിനെ അർത്ഥം പഴയ ശരീരത്തിന്റേയും പഴയ ദേഹത്തിന്റെ ബോധത്തിന്റേയും ത്യാഗം ചെയ്തു, ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് സങ്കല്പിച്ചു പിന്നീട് ഒരിയ്ക്കലും ഈ പഴയ വീടിനോട് ആകർഷിതരാകില്ല അതിനാലാണ് ദേഹ സഹിതം ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സംബന്ധങ്ങളുടേയും ത്യാഗം എന്നു പറയുന്നത്. ത്യാഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പടി ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിന്റെ ത്യാഗം അഥവാ മാറ്റിനിർത്തലാണ്. അതിനാൽ ഈ ദേഹമാകുന്ന വീട്ടിൽ എന്തെല്ലാം കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ടോ അതിന്റെയെല്ലാം ആകർഷണങ്ങളേയും ത്യാഗം ചെയ്യുക. ഒരു കർമ്മേന്ദ്രിയവും തന്റെനേർക്ക് ആകർഷിക്കരുത്. ഈ പഴയ ശരീരത്തെ ബാഹ്യാദയിലൂടെ ലഭിച്ച സമ്പത്താണെന്ന് കരുതും. ഇത് എന്റെ ദേഹമല്ല എന്നാൽ സേവാർത്ഥം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സാധനമാണ്. അതിഥിയായി ദേഹത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അതിഥിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി എന്റേത് എന്ന ഭാവത്തെ ത്യാഗം ചെയ്ത് ഇതിനെ ശ്രേഷ്ഠ കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കും. എപ്പോഴാണോ ദേഹബോധത്തെ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നത് അപ്പോഴുള്ള അടുത്ത പടിയാണ് ദേഹസംബന്ധങ്ങളുടെ ത്യാഗം. എപ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ ബോധം മുറിയുന്നുവോ അപ്പോൾ ആത്മാവ് അഥവാ ദേഹി അധികാരി

യായി മാറി മനസ്സുകൊണ്ടും ശരീരംകൊണ്ടും സദാ ഹർഷിതമായിരിക്കുന്നു. ഒരിയ്ക്കലും മനസ്സുകൊണ്ടോ മുഖംകൊണ്ടോ ഉദാസീനമായിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഉദാസീനമാവുക എന്നത് ദാസിയാകുന്നതിന്റെ അടയാളമാണ്. ദേഹത്തോടൊപ്പം ലൗകികവും അലൗകികവുമായ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടേയും മഹാത്യാഗം ചെയ്ത് നഷ്ടോമോഹയായി മാറൂ. നഷ്ടോമോഹയുടെ അടയാളമിതാണ്- ആരോടും വെറുപ്പുണ്ടാകില്ല, ആരോടും ആകർഷണം അഥവാ ചായ്പും ഉണ്ടാകില്ല. അഥവാ ആരോടേങ്കിലും വെറുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ആ ആത്മാവിന്റെ അവഗുണം അല്ലെങ്കിൽ താങ്കളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാതെ ചെയ്ത കർമ്മം വീണ്ടും വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ ചഞ്ചലമാക്കും. ബാബയെ ഓർമ്മിക്കും പക്ഷേ മുന്നിൽ വരുന്നത് ആ ആത്മാവാ യിരിക്കും. ആകർഷണമുള്ള ആത്മാവ് ഗുണത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും രൂപത്തിൽ ബുദ്ധിയെ ആകർഷിക്കും അതുപോലെ വെറുപ്പുള്ള ആത്മാവിന്റെ ഇഷ്ടം പൂർത്തിയാകാത്ത കാരണത്താൽ സ്വാർത്ഥത തന്റെ ബുദ്ധിയെ ചഞ്ചലമാക്കും. അതിനാൽ ഈ കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തേയും ത്യാഗം ചെയ്യൂ. ബ്രാഹ്മണനാവുക അർത്ഥം വികല്പങ്ങളേയും വികർമ്മങ്ങളേയും ത്യാഗം ചെയ്യുക എന്നാണ്. ബ്രാഹ്മണന് സാധാരണ കർമ്മവും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, വികർമ്മത്തിന്റെ കാര്യമേയില്ല. അതിനാൽ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം കർമ്മങ്ങളുമായാണോ ബന്ധമുള്ളത് ആ കർമ്മങ്ങളുടെ ആധാരത്തിൽ വികർമ്മത്തിന്റെ ത്യാഗം ചെയ്യണം. വികർമ്മങ്ങളെ ത്യാഗം ചെയ്യാതെ സുകർമ്മിയോ വികർമ്മാജീത്തോ ആകാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ വ്യർത്ഥത്തേയും ത്യാഗം ചെയ്യണം എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ വ്യർത്ഥമായ വാക്കു മതി അത് സമർത്ഥമാകാൻ അനുവദിക്കില്ല. വികർമ്മം ചെയ്തില്ല പക്ഷേ വ്യർത്ഥ കർമ്മം ചെയ്തുവെ കിൽ വർത്തമാന സമയത്തിലേയ്ക്കും ഭാവിയ്ക്കും സ്വരൂപിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

ത്യാഗത്തിന്റെ അർത്ഥമിതാണ് അതായത് ഏതെങ്കിലും വസ്തു അഥവാ കാര്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, തന്റേതാണ് എന്നതിൽ നിന്നും മാറ്റിവെച്ചു എങ്കിൽ അതിനോടുള്ള തന്റെ അധികാരം സമാപ്തമായി. ആരെപ്രതിയാണോ ത്യാഗം ചെയ്തത് അവരുടേയാതി മാറി ആ വസ്തു. പിന്നീട് അതിനെക്കുറിച്ച് സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും പാടില്ല, കാരണം ത്യാഗം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കാര്യം, സങ്കല്പത്തിലൂടെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത കാര്യം പിന്നെ തിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ശരി.

വരദാനം- ഫരിസ്താ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലൂടെ ബാബയുടെ ഛത്രചരായയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരായ വിഘ്നജീത്തായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ!

അമൃതവേളയിൽ ഉണരുമ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ ഫരിസ്തയാണ് എന്ന സ്മൃതി കൊണ്ടുവരൂ. ബ്രഹ്മാബാബയ്ക്ക് മനസ്സിനിഷ്പ്പെട്ട ഈ സമ്മാനം നൽകൂ എങ്കിൽ ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ ബാപ്ദാദ തന്റെ കൈകളിൽ വാരിയെടുക്കും, ബാബയുടെ കൈകളിലാണ്, അതീന്ദ്രിയസുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന അനുഭവം ചെയ്യും. ആരാണ് ഫരിസ്താ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നത് അവരുടെ മുന്നിൽ ഏത് പരിസ്ഥിതി അഥവാ വിഘ്നം വന്നാലും ബാബ അവർക്ക് ഛത്രചരായയായി മാറും. അതിനാൽ ബാബയുടെ കൂടക്കീഴ് അഥവാ സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്ത് വിഘ്നജീത്തായി മാറൂ.

സ്റ്റോഗൻ- സുഖസ്വരൂപനായ ആത്മാവ് സ്വസ്ഥിതിയിലൂടെ പരിസ്ഥിതിയുടെമേൽ സഹജമായി വിജയം പ്രാപ്തമാക്കും.